

Lekció: János evangéliuma 4. 4-30

4Jézusnak Samárián kellett pedig átmennie, 5és így jutott el Samária egyik városához, amelynek Sikár volt a neve. Ez közel volt ahhoz a birtokhoz, amelyet Jákób adott fiának, Józsefnek. 6Ott volt Jákób forrása. Jézus az úttól elfáradva leült a forrásnál; az idő délfelé járt. 7Egy samáriai asszony jött vizet meríteni. Jézus így szólt hozzá: Adj innom!
8Tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek. 9A samáriai asszony ezt mondta: Hogyan? Te zsidó létedre tőlem kérsz inni, mikor én samáriai vagyok? Mert a zsidók nem érintkeztek a samáriaiakkal. 10Jézus így válaszolt: Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki így szól hozzád: Adj innom! – te kértél volna tőle, és ő adott volna neked élő vizet. 11Az asszony így szólt hozzá: Uram, meritőedényed sincs, a kút is mély, honnan vennéd az élő vizet? 12Talán nagyobb vagy te atyánknál, Jákóbnál, aki ezt a kutat adta nekünk, és aki maga is ebből ivott, sőt fiai és jószágai is? 13Jézus így válaszolt neki: Aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik, 14de aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó víz forrásává lesz benne. 15Az asszony erre ezt mondta: Uram, add nekem azt a vizet, hogy ne szomjazzam meg, és ne kelljen idejárom meríteni. 16Jézus így szólt hozzá: Menj el, hívd a férjedet, és jöjj vissza! 17Az asszony így válaszolt: Nincs férjem. Jézus erre ezt mondta: Jól mondtad, hogy férjed nincs, 18mert öt férjed volt, és akivel most élsz, nem férjed: ebben igazat mondtál. 19Az asszony így felelt: Uram, látom, hogy próféta vagy. 20A mi atyáink ezen a hegyen imádták Istent, ti pedig azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, ahol Istent imádni kell. 21Jézus így válaszolt: Hígy nekem, asszony, hogy eljön az óra, amikor nem ezen a hegyen, nem is Jeruzsálemben imádjátok az Atyát. 22Ti azt imádjátok, akit nem ismertek, mi azt imádjuk, akit ismerünk, mert az üdvösség a zsidók közül támad. 23De eljön az óra, és az most van, amikor igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádoikat keres. 24Az Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk. 25Az asszony így felelt: Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent. 26Jézus ezt mondta neki: Én vagyok az, aki veled beszélek. 27Ekkor megérkeztek a tanítványai, és csodálkoztak azon, hogy asszonnyal beszél, mégsem mondta egyikük sem: Mit akarsz tőle? Miért beszélgetsz vele? 28Az asszony pedig otthagya korsóját, elment a városba, és szólt az embereknek: 29Jöjjetek, lássátok azt az embert, aki megmondott nekem mindent, amit tettem: vajon nem ő a Krisztus? 30Erre azok elindultak a városból, és kimentek hozzá.

Textus: Zsoltárok könyve 42. 2-3

2Ahogyan a szarvas kívánczik a folyóvízhez, úgy kívánczik a lelkem hozzád, Istenem! 3Isten után szomjazik lelkem, az élő Isten után: Mikor mehetek el, hogy megjelenjek Isten előtt?

Az Isten iránti „szomjúság”

Egy találkozásról szól az igeszakasz, amelyben a samáriai asszony élete megváltozott. Jézus és az asszony találkozása **Istenről, és a felé vágyakozó emberről beszél nekünk.**

Jézus a samáriaiak és a zsidóság között lévő ellentét ellenére megszólította őt, ráadásul inni kért tőle! **Tudta, hogy neki van szüksége a segítségre!** Azután beszél neki a szomjúságról, az Isten utáni vágyakozásról, amelyet **csak Ő tud betölteni**, amely az ő életében is jelen van.

Szembesítette azután a samáriai asszonyt önmagával, életének nagy fájdalmával, hogy felismerje, mi az, amit segíthet helyre hozni.

Végül teljesen megváltozott az élete, mert sikerült önmagában is rendezni a dolgokat. Arra indította, hogy beszéljen másoknak is az **élő víz forrásáról!**